

[Indenrigsministeren.]

inde på, at lejerbeskyttelsen skulle vedvare. Nu er det jo en fiktion at tro, at man under den økonomiske udvikling kan beskytte lejerne mod huslejestigning. Det er ganske umuligt, og det har udviklingen også vist. Det ærede medlem henviser til de 16 pct., som han siger ejerne får. Det kan vi godt sige, hvis vi medregner det, der bliver hensat til indvendig og udvendig vedligeholdelse; det er også noget, der kommer ejeren til gode, for så vidt som hans ejendom bliver bedre vedligeholdt. Men det ærede medlem ser jo helt bort fra, at i øjeblikket og i den tid, der er gået, har lejerne båret en stor del af denne vedligeholdelse. De har altså fået en lejeforhøjelse, ganske vist indirekte. Derved at de, når deres lejlighed ikke blev vedligeholdt, selv måtte gøre det, har de fået en indirekte lejeforhøjelse. Derfor er det en ganske umulig ting at blive ved at opretholde det, som det ærede medlem kalder en lejerbeskyttelse; det lader sig ikke gennemføre, og det ville kun gøre forholdene værre og værre og boligmangelen større og større. Det er grunden til, at regeringen siger, at vi må over til frie forhold, og så er det altså, spørgsmålet rejses: skal man lade gevinsten gå i husejernes lomme, eller skal man søge at sikre kommunerne andel i den værdistigning, der sker?

Det ærede medlem siger, at der også falder nogen grundskyld på de nye ejendomme. Jeg vil gøre opmærksom på, at det er forholdsvis mindre beløb, der falder på boligmassen, fordi boligerne i almindelighed ikke ligger på de meget dyre grunde; det gør forretningsejendommene, som indtjener en meget høj husleje, og derfor er der ingen grund til at skåne dem. Derved får lejerne en større skattelettelse, for hvis vi gør regnestykket op og tager hensyn til den grundskyld, som falder på de store og dyre forretningsejendomme og på ubebyggede grunde, vil lejerne antagelig få dobbelt dækning for den grundskyld, som falder på beboelsesejendommene, gennem den skattelettelse, der flyder af, at alle de andre ejendomme betaler betydelig mere i grundskyld, end beboelsesejendommene kommer til at betale. Det bliver en god forretning for lejerne i stedet for en ny byrde, som det ærede medlem tror. Det bliver det netop ikke.

((Kort bemærkning).)

Alfred Jensen: Jeg forstod af boligministerens bemærkninger, at det, der var tale om ved denne skat, var en slags socialisering af en del af boligmassen. Jeg deler ikke denne opfattelse. Det, det drejer sig om her, er jo faktisk, at man lægger en skat på boligen ud over den lejestigning, der allerede har fundet sted. Jeg skulle have indtaget et andet standpunkt, hvis det var således, at ministeren ville have indkasseret noget af den gevinst, som udlejerne gennem årene har tjent på lejerne, men det er jo ikke det, der er tale om her. Her er tale om, dels at man giver udlejerne en for-tjeneste på 16 pct. i snit, dels at man lægger en skat på boligen i almindelighed i de områder, der her er tale om, og det er det, jeg har vendt mig imod. Jeg kan ikke anerkende, at man kan sætte de to ting i forbindelse med hinanden. Der er et modsætningsforhold, og under disse omstændigheder vil vi stemme imod såvel forhøjelserne som boligskatten.

Den højtærede indenrigsminister vil forklare, at det, der her gennemføres, egentlig ikke er så slemt; det, man gør, er faktisk, at man tvinger ejerne til at foretage vedligeholdelse, noget, som lejerne enten ikke har fået eller selv har måttet afholde omkostningerne ved. Ja men her har forholdene jo været sådan, at det havde været muligt at pålægge udlejerne vedligeholdelsen, fordi de gevinster, de har taget hjem gennem årene, har stillet dem på en sådan måde, at de havde midler dertil. Når de har kunnet unddrage sig vedligeholdelsespligten, er det, fordi der ikke har været taget med tilstrækkelig fast hånd på dem, og fordi det har været muligt for dem at lave de spekulationer, vi kender. Jeg hører nu, at lejerne vil komme til at tjene på denne huslejeskat; det har jeg min store tvivl om, men det skal jeg have i erindring til en anden gang.

Dernæst siger boligministeren, at de, der kommer til at betale forøget husleje som følge af ekstra grundskyld og ekstra bygningsskat, jo også vil få del i skattenedsættelsen. Ja, det er jeg fuldstændig klar over, men det går jeg ud fra at udlejerne også får, så det kan vel ikke være begrundelsen. Nej, det står fast, at det, der her sker, er, at man